

5) at et passende Pensionssystem indførtes; —

indskrænkede den italienske Resolution sig til at foreskrive Undersøgelseskommissionen at studere Virkningerne af den før omtalte Noblemaire-Kommissions Arbejde og paa Grundlag af et Studium af Sekretariatets Organisation, af Personellets Rekrutering og af ethvert andet Emne, som maatte være egnet til at belyse Spørgsmaalet i videst muligt Omfang, at afgive Beretning for den kommende Forsamling.

En meget indgaaende Debat paafolgte Fremlæggelsen af de tvende Resolutioner. Der viste sig under denne ret stærke Strømninger imod den nuværende Rekrutering til de højeste Poster, imod hvilken man ogsaa fra dansk Side udtalte sig; men samtidig viste der sig almindelig Anerkendelse af det Arbejde, det nuværende Personel ydede, en Anerkendelse som gentagne Gange rettedes til Generalsekretæren for dennes personlige Indsats i Organisationen. Af særlig Interesse var det af Generalsekretærens egne Udtalelser at erfare, at naar der i den senere Tid havde fundet nogen Afgang Sted i Sekretariatets Personel, saa skyldtes det ikke, at de paagældende havde været utilfredse, men derimod at der var blevet dem tilbudt højere og bedre lønnede Stillinger udenfor Folkeforbundet. Hertil maatte Generalsekretæren føje den Bemærkning, at han nærede alvorlige Bekymringer i Retning af Afgang i Fremtiden, saafremt der ikke raadedes Bod paa de nuværende dels usikre Ansættelses- og Avancementsforhold, dels den saa godt som manglende Pensionsret. Som bekendt er Forholdet for Tiden det, at Personellet bidrager 5 pCt. af Lønningen aarlig til en Forsørgelseskasse, og at Forbundet skyder et tilsvarende Beløb til. De to Beløb udgjorde tilsammen for 1928 noget over 1 Mill. schweiziske Francs, og Kassens hele Kapital udgjorde ved Udgangen af 1928 kun 4,4 Mill. schweiziske Francs, hvortil dog er at

bemærke, at Kassen først er oprettet under den 5. Forsamling. Til afgaaede Funktionærer er der i 1928 udbetalt ca. 160 000 schweiziske Francs. Disse Udbetalinger er ikke løbende Pensioner, men en Slags Refusion af de indbetalte Beløb. Da de 3 Organisationer — Sekretariatet, Arbejdsbureauet og Domstolen — raader over et Personel af ca. 1 000 Personer*), er det indlysende, at Indførelsen af et virkeligt Pensionssystem vil være forbundet med betydelig højere Udgifter for Forbundet, end hvad dette nu yder til Forsørgelseskassen. Hermed bliver en Reform af Statuten ikke alene som udtalt af den italienske Delegerede et konstitutionelt, men ogsaa et finansielt Problem af betydeligt Omfang.

I Betragtning af disse forskellige Forhold udviklede Debatten sig til at tilvejebringe overvejende Stemning for ikke at binde den kommende Undersøgelseskommissions Arbejde paa anden Maade end ved Oversendelsen af de i 4. Udvalg fremkomne Udtalelser og Ønskemaal. Dette Standpunkt indtoges ogsaa af den danske Repræsentation i Udvalget, der fremsatte følgende Ønskemaal:

at Rekruteringen burde foregaa med langvarige (ca. 30-aarige) Kontrakter (i Mod-sætning til den nuværende Ansættelsesmaade, Kontrakter paa 28 Aar, 21 Aar (som dog under visse Forudsætninger kan opsiges efter 7 Aars Forløb), og paa 7 Aar samt for endnu kortere Terminer, hvorhos der for det saakaldte »lokale« Personel gælder særlige kortvarige Kontrakter og ogsaa en lavere Lønningsskala), at Ansættelsen skulde være forbundet med en Prøvetid i to Afsnit, først paa 3 Aar og dernæst paa 7 Aar. Først efter et tilfredsstillende Resultat af den sidste Prøvetid skulde Pensionsret erhverves, at Springavancement og ikke udelukkende Avancement efter Anciennitet skulde anvendes for at holde Iveren og Arbejdslysten vaagen, samt

*) I Foraaret 1929 var Forholdet følgende: Ansat i Sekretariatet ca. 660, — ansat i Arbejdsbureauet ca. 380, — ansatte ved Domstolen i Haag 21 (heri Dommerne ikke medregnet).